

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et. Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobce: **X**, narozený X
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2025, č. j. KUPA-1072/2025-3

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

1. Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vysoké Mýto, odboru dopravních a správních agend (dále „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 20. 11. 2024, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

MUVM/090301/2024 (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (dále „*zákon o silničním provozu*“) zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Provedené záznamy, kterými bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, byly potvrzeny.

2. Prvostupňové rozhodnutí vychází ze skutečnosti, že na základě spáchání více přestupků proti pravidlům silničního provozu má žalobce zaznamenáno 12 bodů v registru řidičů. Body za přestupky byly žalobci zaznamenávány postupně. Po spáchání přestupku, s nímž bylo spojeno dosažení zápisu 12 bodů, bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení tohoto počtu bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Žalobce podal proti provedení záznamu bodů v registru řidičů písemné námitky, které správní orgán I. stupně shledal nedůvodnými ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu. Následné odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. S napadeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil.

II. Žaloba a její obsah

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“). Navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.
4. Žalobní argumentaci rozdělil do tří okruhů. Nejprve namítal, že žalovaný *zcela ignoroval předložené návrhy a důkazy*, tedy důkazní prostředky, které jsou součástí spisového materiálu. Odkázal na několik rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, z nichž vyplývá, že správní orgány zejména na základě námitek obsažených v odvolání posuzují i jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dále se dovolával zásady legitimní očekávání, kdy připustil, že se tato zásada týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ale s ohledem na nízký počet krajských úřadů měl za to, že by u krajských úřadů měla existovat ustálená či obdobná rozhodovací praxe při posuzování shodných či obdobných věcí.
5. Dále namítal *nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*. Tvrdil, že jednotlivá oznámení o uložení pokuty za přestupek nemohou být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnávána s předmětnými rozhodnutími, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Poukazoval obecně na nedostatky rozhodnutí vydaných v příkazních řízeních na místě a uváděl, jaké náležitosti by měla mít vydaná rozhodnutí.
6. Následně uváděl *výtky k jednotlivým příkazovým blokům*. Zpochybňoval způsobilost pěti příkazových bloků být podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, neboť přestupky dle žalobce nebyly jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. K příkazovým blokům ze dne 24. 7. 2023 a 7. 9. 2022 uváděl obecné, téměř totožné námitky týkající se téměř všech náležitostí příkazového bloku, namítal jejich nečitelnost či absenci zákonem požadovaných údajů. U příkazových bloků ze dne 11. 1. 2022, 22. 3. 2021 a 2. 5.

2023 (pozn. soudu: příkazový blok byl vystaven dne 1. 5. 2023 – viz list č. 24 spisu správního orgánu I. stupně) měl výhrady pouze k některým údajům na nich uvedených.

7. Závěrem odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se přípustnosti použití strohých a zkratkovitých formulací na pokutových blocích s ohledem na specifika příkazního řízení při zachování nezaměnitelnosti jednání.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, ve kterém se ke všem námitkám žalobce vyjádřil. Poukázal na takřka identický obsah jednotlivých procesních úkonů advokáta žalobce včetně žaloby a na množství v podstatě totožných žalob advokáta žalobce již dříve projednávaných krajským soudem.
9. K námitce týkající se ignorování předložených důkazů a návrhů, tedy rozhodnutí jiných správních orgánů, a porušení zásady legitimního očekávání žalobce poukázal zejména na skutečnost, že zásada legitimního očekávání se vztahuje vždy jen k jednomu konkrétnímu správnímu orgánu. K žalobním námitkám spočívajícím v tvrzené nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů uvedl, že součástí správního spisu jsou všechny příkazové bloky, na základě, kterých byla vyhotovena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Námitky žalobce k jednotlivým příkazovým blokům hodnotil jako nepodložené, formulované paušálně a uplatňované šablonovitě, tudíž nevěrohodné. Podrobněji se vyjádřil k příkazovému bloku ze dne 1. 5. 2023, který byl na základě podnětu žalobce předmětem přezkumu příslušného policejního orgánu.
10. Zkonstatoval, že záznamy bodů byly provedeny v souladu se zákonem a závěrem navrhl žalobu zamítnout.

IV. Přezkum věci soudem

11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Pro účely soudního přezkumu platí, že napadené a prvostupňové rozhodnutí tvoří jeden celek.
13. Žaloba není důvodná.
14. Ze správních spisů soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámil dne 7. 8. 2023 žalobci, že dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti provedení záznamu bodů podal žalobce dne 11. 8. 2023 dle § 123f zákona o silničním provozu písemné námitky, neboť nesouhlasil s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče a výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že na dosažení 12 bodů mělo vliv spáchání pěti bodově ohodnocených přestupků žalobcem v období od 22. 3. 2021 do 24. 7. 2023. Všechny uvedené přestupky byly projednány v příkazním řízení na místě. Lze shrnout, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spácháním dvou přestupků spočívajících v nepřipoutání bezpečnostním pásem za jízdy, které byly ohodnoceny vždy třemi body, jednoho přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci ohodnoceným dvěma body a dvou přestupků spočívajících v držení telefonního přístroje

nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení při řízení vozidla, které byly ohodnoceny vždy dvěma body. Správní orgán I. stupně vyžádal příkazové bloky, na základě, kterých byla vyhotovena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě.

15. V dané věci správní orgán I. stupně rozhodl nejprve rozhodnutím ze dne 30. 11. 2023 vydaným pod č. j. MUVM/078598/2023, které bylo k odvolání žalobce žalovaným zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Důvodem zrušení rozhodnutí bylo uvedení zjevně nesprávného data spáchání přestupku v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně (dne 2. 5. 2023). Správní orgán I. stupně vycházel z údajů na oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a v kartě řidiče, které však nebyly v souladu s údajem na příkazovém bloku č. B 1344418, dle kterého mělo ke spáchání přestupku dojít dne 1. 5. 2023. Po podání vysvětlení ze strany Policie České republiky, dle kterého došlo k omylu při zadávání dat týkajících se dne spáchání přestupku do systému, vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým námitky žalobce zamítl a provedené záznamy, kterými bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, potvrdil. Správní orgán I. stupně shledal, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, resp. příkazové bloky jsou způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem.
16. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný jako nedůvodné zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, neboť dospěl k závěru, že není nezákonné. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se dostatečně vypořádal s odvolacími námitkami žalobce.
17. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu *řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek, a přestupek spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*
18. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.*
19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
20. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu *shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
21. Předmětem napadeného rozhodnutí je posouzení námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě, kterých byl záznam proveden. Jedná se o logický důsledek zásady presumpce správnosti aktu orgánů veřejné moci, dle které se má za to, že akt orgánů veřejné moci je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídanou formou prohlásí tento akt za nezákonný a zruší jej. Presumpce správnosti se netýká aktů nicotných. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam

bodů, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44; všechna zmiňovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz].

22. Námitkové řízení nemá a nemůže nahrazovat řízení o opravných prostředcích proti podkladovému rozhodnutí. Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku. Je však třeba zabývat se námitkami majícími relevanci k záznamu bodů. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87 platí, že: *„Řízení o námitkách sice není řízením o přestupku samotném a správní orgán by se jistě nemohl zabývat vadami postupu či rozhodnutí o přestupku, ovšem musí vážit námitku, že tato pokuta mu (poznámka soudu: žalobci) nikdy nebyla uložena. Úspěch takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.“* V námitkách proti provedení záznamu bodů lze tedy z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný, resp. vyšší počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2010, č.j. 1 As 41/2010-106, či rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76).
23. V případě pokutových bloků obecně platí, že zjištění o formálních či obsahových nedostatcích ne vždy vedou k závěru o tom, že pokutový blok nemohl být náležitým podkladem pro zápis bodů v registru řidičů. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že se určitá osoba dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje její povinnost zaplatit pokutu. Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č.j. 8 As 68/2010-81). Podstatné je, aby individualizované jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V určitých případech se lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
24. Podstatné je, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nicotnosti, nesrozumitelnosti nebo absence podpisu bloku obviněným. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda namítané pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Je třeba mít na paměti, že pokutový blok je vyhotovován zpravidla na místě spáchání přestupku ve zkrácené době a jedná se jistým způsobem o zjednodušený důsledek projednání přestupku, který pravidelně vychází i z vůle přestupce.
25. Z § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že jedním z možných podkladů pro záznam bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek

příkazem na místě. Nelze z něj však bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. Ne každé zpochybnění údajů ovšem zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka vyjádřena jen obecně, od případů, kdy žalobce uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Pouze v případě, že se v řízení o námitkách vyskytnou důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je správní orgán povinen vyžádat si ještě další důkazy prokazující skutečnosti týkající se spáchání přestupku. Správní orgán současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74).

26. V daném případě si správní orgán I. stupně vyžádal příkazové bloky, tedy podkladová rozhodnutí, na základě, kterých byla vyhotovena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Soud nemá výhrady k závěru správních orgánů, že záznam bodů v registru řidičů byl proveden zcela v souladu se způsobilými podklady pro záznam bodů (příkazovanými bloky) a že zapsaný počet bodů za jednotlivá přestupková jednání odpovídá příloze zákona o silničním provozu, která stanoví počty bodů za vyjmenovaná protiprávní jednání. Vzhledem k tomu, že úkolem soudu není opakovat již jednou vyřčené, odkazuje soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
27. K žalobním námitkám soud uvádí, že v základu odpovídají námitkám odvolacím. Proto je v dané věci podstatné, jak byly odvolací námitky vypořádány žalovaným v napadeném rozhodnutí. Soud hodnotí závěry žalovaného týkající se odvolacích námitek jako správné a dostatečné a v podrobnostech na ně odkazuje. Námitky žalobce jsou nedůvodné.
28. Pouze ve stručnosti soud uvádí, že pokud jde o námitky vztahující se k příkazovému bloku ze dne 1. 5. 2023, tak žalovaný odkázal na výsledek přezkumného řízení, které bylo provedeno u příslušného orgánu policie. V podnětu k zahájení přezkumného řízení žalobce uvedl stejné námitky týkající se uvedeného bloku jako v odvolání a následně v žalobě. Policejní orgán dospěl k závěru, že nebyl zjištěn rozpor příkazového bloku s právními předpisy. I dle soudu námitky žalobce nezpochybnily způsobilost uvedeného příkazového bloku být podkladem pro vyhotovení oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a s tím spojený záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Z příkazového bloku totiž vyplývá, komu a za jaké jednání byla uložena pokuta. Místo přestupkového jednání je na bloku označeno pomocí čísla pozemní komunikace, obce včetně čísla popisného a směru jízdy žalobcem řízeného vozidla, tedy není pochyb, kde k přestupkovému jednání žalobce došlo. Podpis žalobce na bloku neabsentuje. Skutečnost, že není umístěn přímo na lince k tomu určené, ale výše nemá vliv na zákonnost vystaveného příkazového bloku. K námitce žalobce, že z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplývá, že dne 1. 5. 2023 nebyl žádný přestupek spáchán, soud uvádí, že v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně byl nesoulad mezi údaji na příkazovém bloku a oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, na základě, kterého byl do bodového hodnocení řidiče zaznamenán žalobci přestupek ke dni 2. 5. 2023, objasněn. Následně byla provedena oprava data spáchání přestupku v evidenční kartě řidiče. Uvedená skutečnost není pro závěr správních orgánů o dosažení 12 bodů žalobcem ke dni 24. 7. 2023 podstatná.
29. K námitce týkající se bodu 11 příkazového bloku ze dne 22. 3. 2021 spočívající v uvedení data převzetí rozhodnutí tak, že je znemožněna přezkoumatelnost daného rozhodnutí, soud

uvádí, že námitka žalobce je nedůvodná. V kontextu čitelného data spáchání přestupku a data vystavení uvedeného bloku je nepochybné, že i souhlas žalobce s projednáním přestupku v příkazním řízení byl dán právě dne 22. 3. 2021.

30. Soud nad rámec výše uvedeného odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu z 30. 6. 2015, č. j. 7 As 146/2015-52, na který odkázal i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dle kterého: *„Je třeba doplnit, že pokud měl stěžovatel jakékoli pochybnosti během projednání přestupků na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. Do svého případného odklizení (srov. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu) jsou řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci a svědčí jim presumpce správnosti a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a a násl. zákona o silničním provozu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65 vyslovil, že v zákoně o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení. Je to spolehlivé zjištění přestupku, nedostatečnost vyřízení domluvou a ochota obviněného z přestupku pokutu zaplatit. S ohledem na zásadu vigilantiibus iura (nechť si každý stráží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci ve správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení stěžovatel nespochybňuje, převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně, a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla účastníkovi řízení udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Udělením souhlasu tak stěžovatel rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti.“*
31. K námitkám týkajícím se příkazových bloků z 24. 7. 2023 a 7. 9. 2022 soud obdobně jako žalovaný uvádí, že jsou u obou bloků téměř totožné, obecné, napadající nikoliv konkrétně téměř všechny obsahové náležitosti příkazových bloků. Obdobné platí i o příkazovém bloku z 11. 1. 2022, u kterého je obecně napadán bod 3 a 4. S ohledem na obecnost žalobních tvrzení o nedostatecích náležitostí příkazových bloků soud rovněž vypořádává žalobní námitky obecně tak, že uvedené námitky nebyly s to zpochybnit způsobilost příkazových bloků být podkladem pro vyhotovení oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, resp. pro zápis bodů do registru řidičů. Ze všech uvedených bloků je zejména zřejmé, komu, tedy žalobci, a za jaká jednání byla pokuta v příkazním řízení na místě uložena. Na všech příkazových blocích je žalobce identifikován, je zde dostatečně určité a nezaměnitelně popsán skutek a jeho právní kvalifikace. Nechybí ani forma zavinění, výše pokuty, označení správního orgánu, označení a podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání příkazového bloku a příslušné poučení. Všechny příkazové bloky obsahují podpis přestupce, kterým převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných příkazových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně, a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového

jednání. K přípustnosti používání zkratk na příkazových blocích soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, srov. např. rozsudek NSS z 28. 8. 2024, č. j. 4 As 127/2014-39, dle kterého při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace s tím, že je podstatné, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. U napadených příkazových bloků soud shledal, že v kontextu všech údajů uvedených na příkazových blocích nezpůsobuje použití zkratkovitých formulací zaměnitelnost projednávaného jednání s jiným jednáním. Vzhledem k výše uvedenému hodnotí tedy soud námitku nedostatečné individualizace a konkretizace přestupkových jednání na předmětných příkazových blocích jako nedůvodnou. K námitkám týkajícím se částečné nečitelnosti bloků soud uvádí, že s vynaložením přiměřeného úsilí jsou údaje na předmětných příkazových blocích čitelné. Podoba zápisu na blocích odpovídá podmínkám, za nichž byly vystavovány (v terénu).

32. K žalobní námitce, že odvolací správní orgán ignoroval předložené důkazní prostředky, tedy rozhodnutí jiných správních orgánů vydaných ve shodné věci, soud uvádí, že žalovaný se k rozhodovací praxi jiných správních orgánů vyjádřil na straně 7 napadeného rozhodnutí se závěrem, že pro něho nejsou závazná. K závěru žalovaného nemá soud zásadní výhrady. Podstatné je, že napadené rozhodnutí je v souladu se zákony a judikaturou Nejvyššího správního soudu, příp. Ústavního soudu vztahující se k námitkovému řízení. Zásada legitimního očekávání se vztahuje vždy k jednomu konkrétnímu správnímu orgánu a jeho rozhodovací praxi, a to bez ohledu na skutečnost, zda správním orgánem je městský úřad či magistrát jakožto prvostupňový správní orgán nebo krajský úřad jakožto orgán odvolací (k tomu srov. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, zejména odst. 78). Soud též dodává, že nemůže být jeho úkolem dopodrobna studovat větší objem rozsáhlejších rozhodnutí jiných správních orgánů či soudů bez toho, aby žalobce, který tato rozhodnutí předložil či označil, přesně vymezil a označil konkrétní určité závěry a pasáže, na které odkazuje, případně jimi svoje žalobní tvrzení podporuje.

V. Závěr a náklady řízení

33. S ohledem na shora uvedené má soud žalobu za nedůvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, neboť mu náklady nad rámec běžné úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 10. červen 2025

JUD. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu